

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE

Secretariat General: 13, Place Albert I – B 6530 THUIN (Belgie)

F.C.I.-Standard č. 334 / 13.07.2005 / GB

KOREJSKÝ JINDO PES

(Korea Jindo Dog)

ZEMĚ PŮVODU: Korea

DATUM PUBLIKACE ORIGINÁLNÍHO PLATNÉHO STANDARDU: 09.11.2004

POUŽITÍ: Lovecký pes.

ZAŘAZENÍ PODLE F.C.I.: Skupina 5 špicové a primitivní plemena
Sekce 5 asijské špicové a příbuzná plemena
Bez zkoušky z výkonu.

KRÁTKÉ HISTORICKÉ SHRNUÍ: o původu korejského Jindo psa nejsou písemné záznamy, ale mnozí odborníci se shodují, že toto plemeno existovalo po několik tisíc let na ostrově Jindo, který je na jihozápadním konci Korejského poloostrova. Mezi mnoha teoriemi o dávném původu tohoto plemene je nejuznávanější ta, která říká, že plemeno Jindo pes pochází původně z Koreje, a bylo zachováno na ostrově Jindo díky tehdejší nedostupnosti ostrova. V Koreji jsou korejské Jindo psi nazýváni Jindo-kae nebo Jindo-kyon. Kae nebo kyon jsou korejská označení pro psy.

CELKOVÝ VZHLED: korejské Jindo psi jsou středně velcí psi dobrých proporcí používaní pro lov a hlídání. Se vztyčenými ušima a stočeným nebo srpovitým ocasem by měli být ztělesněním hbitosti, síly, pozornosti a ušlechtilosti.

DŮLEŽITÉ POMĚRY: poměr kohoutkové výšky k délce těla je 10 : 10,5.

POVAHA / TEMPERAMENT: korejský Jindo pes má velmi silný lovecký pud a je statečný, odvážný, pozorný a opatrný, ale není zbrklý ani se nedá snadno rozptýlit. Nade vše je však oddaný svému pánovi. Příliš se nezajímá o jiná zvířata. Má také dobrý orientační smysl.

Je to „pes jednoho pána“, a i když snadno přijímá nového pána, nikdy nezapomene na svoji vazbu k předchozímu pánovi, který jej odmala vychoval. Sám se udržuje čistý. Jí střídmě.

HLAVA: při pohledu shora hlava tvoří trojúhelník s tupým vrcholem, aniž psa činí neforemným či hrubým.

MOZKOVNA: lebka je v poměru k tělu střední velikosti. Temeno je mírně zaoblené a horní část lebky se pak zužuje k očím. Šířka mezi ušima je v poměru k velikosti hlavy střední.
Stop: dobře patrný, ale ne příliš strmý. Slabá vráska zasahuje k čelu.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nosní houba: černá. U bílých jedinců je povolena masová barva.

Tlama: tlama by neměla být objemná ani směřující vzhůru.

Pysky: černé, těsně přiléhající, tenké a nikoliv volné, horní pysk maličko překrývá dolní pysk.

Zuby: velmi silné, nůžkový skus.

Líce: dobře vyvinuté, suché a při pohledu ze strany i zřepředu mírně zakulacené, směrem ke kořeni nosu se zužují.

Oči: tmavě hnědé, v poměru k velikosti hlavy poměrně malé, mandlového tvaru, s živým výrazem. Vnější koutky obou očí jsou zešikmené směrem k uším.

Uši: střední velikosti, trojúhelníkové, silné a zcela vztyčené. Uši nejsou nasazené ani vysoko ani nízko, směřují maličko dopředu v linii s horní částí krku. Uvnitř uší je žádoucí jemná a hustá textura srsti.

KRK: poměrně dobře vyvážený a silný, bez volné kůže, dobře osvalený a mohutný. Korejský Jindo pes drží v afektu krk hrdě a vyklenutý.

TRUP:

Hřbet: silný a rovný.

Bedra: dobře osvalená, napjatá, suchá a užší než hrudní koš.

Hrudník: silný a středně hluboký, ale ne příliš široký. Nejhlubší bod hrudníku je těsně nad lokty, ale může dosahovat i do linie loktů. Žebra dobře klenutá. Hrudní koš dobře vyvinutý.

Spodní linie: dobře vtažené břicho.

OCAS: Pokud je ocas natažen, špička dosahuje téměř k hlezňům. Kořen ocasu je nasazen poměrně vysoko, rovně a pevně, pes by s ním při pohybu neměl mávat. Ocas je srpovitý nebo stočený, špička ocasu se dotýká hřbetu nebo slabiny. Neměl by být příliš zatočený. Ocas je bohatě osrstěn.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY: hrudní končetiny jsou při pohledu zřepředu rovné a rovnoběžné.

Rameno: silné, mohutné, uložené více vzad.

Loket: přiléhající k trupu, nevytáčí se ani dovnitř ani ven.

Nadprstí: při pohledu ze strany mírně šikmé.

Tlapky: kočičí tlapky. Prsty poměrně krátké, zakulacené, kompaktní a těsně přiléhající.

Dráčky silné, nejlépe černé. Polštářky silné a pružné.

PÁNEVNÍ KONČETINY: při pohledu ze strany jsou pánevní končetiny středně záúhlené, při pohledu zezadu jsou rovné, rovnoběžné a postoj není ani široký ani úzký.

Paspárky by měly být odstraněny, kromě zemí, kde je jejich odstraňování zakázáno zákonem.

Stehna: dobře vyvinutá.

Kolena: středně záúhlená.

Hlezna: posazená nízko, nikoliv strmá, ale středně záúhlená.

Tlapky: stejné jako přední tlapky.

POHYB: pohyb korejského Jindo psa je rovnoměrný a plný síly. Hřbetní linie musí zůstat pevná a rovná. Při klusu nese hlavu vysoko, ale s rostoucí rychlostí pohybu je hlava nesena poměrně nízko, téměř v linii plecí. Horní část ocasu se mírně pohybuje při změně směru pohybu psa.

OSRSTĚNÍ:

SRST: korejský Jindo pes má srst s podsadou. Podsada je měkká a hustá, světlá, ale dostačující k podpoře krycí srsti. Krycí srst je tvrdá a poněkud odstává od těla. Ve srovnání se srstí na trupu je srst na hlavě, končetinách a uších kratší, a srst na krku, kohoutku, hřbetu a zádi delší. Srst na ocase a na zadní straně stehů je delší než na zbytku těla.

BARVA: červenobéžová, bílá, černá, černá s pálením, vlkošedá a žíhaná.

VÝŠKA A HMOTNOST:

Výška v kohoutku: Psi: 50 - 55 cm, ideálně 53 – 54 cm.

Feny: 45-50 cm, ideálně 48 - 49 cm.

Hmotnost: Psi: 18 - 23 kg.

Feny: 15 – 19 kg.

VADY: jakákoliv odchylka od výše uvedených znaků má být považována za vadu a vážnost, s níž je vada posuzována, má být v přímém poměru k jejímu stupni.

- nedostatečné osvalení.
- příliš hrubá nebo příliš jemná kostra.
- klešťový skus.
- nevztyčené uši.
- kupírovaný nebo krátký ocas.
- přeúhlení.
- strmá hlezna, kravský postoj, sudovitý postoj hlezen.
- dlouhá srst nebo krátká srst.
- trhavý pohyb nebo vázaný pohyb.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- agresivita nebo přílišná plachost.
- kohoutková výška pod nebo nad výškou uvedenou ve standardu.
- předkus nebo podkus.
- psi vykazující samičí typ, feny vykazující samčí typ.
- více než 3 chybějící zuby.
- nedostatek pigmentu, albinismus.

Psi, kteří zjevně vykazují fyzické nebo povahové abnormality, musí být diskvalifikováni.

Pozn.: Psi (samci) musí mít dvě zjevně normálně vyvinutá varlata, plně sestouplá v šourku.